

בעזרת השם יהי ברך

ספר

עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת תזריע

250

תשפ"ב

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עֲצַתּוֹ אֲמוּנָה

- א. זאל אײך מער נישט גיין באזוכן מיין מאמע?
- ב. ווי אזוי בארואיגט מען די פאניק פון די מלחמה אין אוקריינא?
- ג. ענדערש לערנען דף היומי, אדער אן אייגענע שיעור אין ש"ס?
- ד. וואס איז די פראבלעם מיט די קבוצה פון "נח"?
- ה. זאל אײך מאכן הפצה אויף "סטאטוס"?

איש אמונות

- א. הייליגער באשעפער, העלף מיר אײך זאל זיך נישט צעקלאפן די פינגער
- ב. יישר כח פאר אלעס וואס איר טוט פאר די ישיבה
- ג. אן ערליכער בחור איז נאר א מעלה
- ד. אפגעשוירן די האר, א קרבן פאר'ן אייבערשטן
- ה. מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר ערליכע קינדער
- ו. לערנען גמרא וועט דיר העלפן בייקומען די שווערע ביטערע נסיונות
- ז. האלט נישט דעם טעלעפאן ביים דאווענען

דעד שײן, װײך און האַרצײג צו דיין װײב,

װעט די שכינה רוען צווישן עיניך..... ז

האבן א שײנע הויז איז נישט קיין סתירה מיט ברסלב..... ז

איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל אויסצאלן

אלע איינגעשטעלטע ביז פסח..... ח

פארוואס אוועקגעבן א נישט געזונט קינד?..... י

אז עס איז דא א וועג אריין אין א פראבלעם

איז אויך דא א וועג ארויס..... י

זיך פירן מיט דרך ארץ אין ווייפער שול..... יא

אונטער די קינדער וואס זעען אויס קאלט און טרוקן,

גיסט זיך טרערן..... יב

מען טאר נישט פארטרייבן קיין שום מענטש פון א שמחה.. יד

טראכט פונעם אייבערשטן וועסטו ווערן פרייליך..... טו

אריינגעגען דעם יום טוב פסח פרייליכערהייט..... טז

דרך תפלה והתבודדות קען מען ארויסגיין

פון אלע פראבלעמען..... טז

איך האב פאר אייך נייעס, נישטא וואו צו אנטלויפן..... יז

זאל איך מער נישט גיין באזוכן מיין מאמע?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יעדעס מאל איך גיי באזוכן מיין מאמע, איך הויב אן רעדן מיט איר, הויבט זי מיר אן צו מוסר'ן און פארהאלטן, זי זאגט מיר ווי שטארק זי איז אנטווישט פון מיר, און אזוי ווייטער, און דאס רעגט מיר זייער שטארק אויף.

לעצטנס בין איך געווען ביי איר און זי האט מיר פארגעהאלטן אויף עטליכע זאכן, איך האב זיך זייער אויפגערעגט און איר געזאגט אז עס איז א שאד איך האב זיך אנגעהויבן טענה'ען מיט איר, איך האב געהאלטן עפעס אין די האנט און איך האב עס אראפגעווארפן מיט פעס, איך האב איר געזאגט איך מיין אז איך גיי מער קיינמאל נישט ארויפגיין צו איר, איך וויל נישט זיין קיין מחוצף קעגן איר, און יעדעס מאל איך גיי צו איר קומט אויס אז איך בין חוצפה'דיג קעגן איר, און אזוי בין איך ארויס פון איר הויז.

איך ווייס נישט וואס צו טון, עס איז נישט די ערשטע מאל וואס דאס פאסירט, יעדעס מאל ווער איך אריינגעצויגן אין ויכוחים מיט איר, ספעציעל וועגן ברסלב. ווען אנדערע מענטשן האלטן מיר פאר וועגן ברסלב גייט עס מיר נישט אן, אבער ווען זי רעדט צו מיר וועגן דעם טוט עס מיר זייער וויי, און נאכדעם קריג איך זיך מיט איר.

אפּשׁר זאל איך טאקע אויפהערן גיין צו איר? אדער אפּשׁר זאל איך גיין נאר צו סעודות שבת, וואס דעמאלט איז דא ווייניגער צייט אריינצוגיין אין ויכוחים?

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי, י"ח אָדָר ב', שְׁנַת תּשׁפ"ב לְפָרֶט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

אוֹי גִּוִּי, וְוִי קָעַן זַיִן מְעַן זָאל זִיף חוּצְפָּה נְעַן צו אַ מֵאֲמַע? גְּעוּוֹאֲלֵד און
גְּעִשְׂרִיגֵן וְוִי קָעַן אַ קִינֵד עֲנִטְפֶּעֶרֶן פֿאַר טֵאטֶע מֵאֲמַע? ! אַז אַ מֵאֲמַע זָאגט
מוֹסֶר פֿאַרלִירט מְעַן זִיף? אַז אַ מֵאֲמַע הָאָלְט פֿאַר - מְעַג מְעַן עֲנִטְפֶּעֶרֶן? אַז
דִּינֵעַ עֲלֵטְעֶרֶן וְוִילֵן נִשְׁט דוּ זָאָלְסט זַיִן בְּרֶסֶלְב - וְוִוערְסְטוּ פֿאַרלִוִירן? דוּ
וְוִיִּסְט וְוֵאָס מִינֵט אַ טֵאטֶע מֵאֲמַע? חֲכָמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאגֵן (קִידוּשֵׁין ל:):
"הַשְׁוֵה הַכְּתוּב כְּבוֹד אָב וְאָם לְכַבּוֹד הַמְּקוֹם", מְעַן דָּאָרְף מְכַבֵּד זַיִן טֵאטֶע
מֵאֲמַע אַזוֹי וְוִי מְעַן דָּאָרְף מְכַבֵּד זַיִן דָּעם אִיבְּעִרְשְׁטֵן; וְוִי קָעַן זַיִן אַ קִינֵד
זָאל זִיף פֿאַרלִירן און עֲנִטְפֶּעֶרֶן פֿאַר דִּי עֲלֵטְעֶרֶן? !

וְוֵאָס אִיז בְּכָלֵל דִּי הָוָה אַמִּינָא מְעַר נִשְׁט צו גִּיין צו דִּינֵעַ עֲלֵטְעֶרֶן?
אַנְדֵאִי זָאָלְסטוּ וְוִיִּטְעַר גִּיין צו זַיִ, און אַז דִּיין מֵאֲמַע גְּעָבֶט דִּיר מוֹסֶר
זָאָלְסטוּ אִיר אוֹיִסְהֶעֶרֶן און אִיר גְּעָבֵן דִּי גְּעָפִיל אַז דוּ נְעַמְסְט אָן וְוֵאָס זִי זָאגט
דִּיר. שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָאָט גְּעִזְיִנְגֶען דָּעם גֵּאנְצֵן אֶשֶׁת חֵיל פֿאַר זַיִן מֵאֲמַע
נֶאֱכָדְעַם וְוֵאָס זִי הָאָט אִים גְּעִזְאָגְט מוֹסֶר. שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ'ס מוֹטְעַר הָאָט אִים
גְּעִגְעָבֵן שְׂאָרְפֶע מוֹסֶר רִייד, זִי הָאָט אִים גְּעִזְאָגְט (מִשְׁלֵי ל.א. ב): "מִה בְּרִי, וְיִמָּה
בְּרִי בְּטָנִי", וְוֵאָס אִיז מִיט דִּיר מִיין זון - וְוֵאָס קוֹמֵט אַרױס פֿון מִיר? "וְיִמָּה,
בְּרִי נְדָרִי", וְוֵאָס אִיז מִיט דִּיר מִיין זון - וְוֵאָס אִיף הָאָב גְּעַמְאָכְט אַזוֹיִפִּיל נְדָרִים
אַז אִיף זָאל הָאָבֵן אַ קִינֵד וְוֵאָס וְוִועט זַיִן אַ גְּרוֹיִסֶער צְדִיק? ! קוֹק דִּי מוֹסֶר
רִייד וְוֵאָס זִי הָאָט אִים גְּעִזְאָגְט, און וְוֵאָס הָאָט אִיר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ
גְּעִעֲנִטְפֶּעֶרֶט? עַר הָאָט אִיר גְּעִזְיִנְגֶען (ש.ס. c): "אֶשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא", אַן עֲרִלִיקֶע
פֿרוֹי אִיז נִשְׁט יַעֲדֶער זוֹכָה צו גְּעִפּוֹנֶען; אַ מֵאֲמַע מְעַג זָאגֵן, און אַ קִינֵד טָאָר
נִשְׁט עֲנִטְפֶּעֶרֶן.

אַז דוּ הָאָסט גְּעוּוֹאָרְפֵן זָאָכֵן פֿון פֿעס - דָּאָרְפֶסטוּ תְּשׁוּבָה טון; וְוִוען מְעַן
וואָרְפֶט זָאָכֵן פֿון פֿעס אִיז דָּאָס אַזוֹי וְוִי מְעַן בְּרַעַנְגֵט אַ קָרְבֵן פֿאַר עֲבוֹדָה
זָרָה. דָּער הִיילִיגֶער תְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי הָאָט אוֹינְז מְגָלָה גְּעוּוֹעַן וְוֵאָס
טוֹט זִיף אוֹיבֵן אִין הִימֶל (זוֹהַר פְּרֻשַׁת פֿקוּדֵי רִסג), עַס זְעַנְעַן דָּאָ הִיכָלוֹת דְּקַדְשָׁה און

זו לעמת זה זענען דא היכלות פון טומאה. אין די ערשטע היכל פון טומאה איז דא א ממונה וואס ער איז געשטעלט אויף דעם, אז ווען א מענטש ווערט אין פעס און ער רעדט שלעכטע ווערטער נעמט ער די אלע ווערטער, "והכי נמי נטלי כל אליו מלין דזריק בר נש בידוי, כד רוגזא שריא עלוי", אזוי אויף נעמט ער די אלע זאכן וואס א מענטש ווארפט בשעת ער איז אין פעס, "דהא כדן האי ממנא ספסיריט"א נקיט האי מלה, דזריק בר נש ברוגזיה, וסליק ואמר, דא הוא קרבנא דפלגיא, דקריב לסטרא דילן", ער טראגט אלעס ארויף אין די היכל הטומאה און ער זאגט דער מענטש האט אונז געברענגט א קרבן.

"בגין דכל סטרא דנתיחא, איהו מסטרא דימינא, ומסטרא דמהימנותא", ווען מען איז רואיג איז א סימן אז מען איז פון די גוטע זייט, עס איז א סימן אז מען האט אמונה, "וכל סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא, סטרא מסאבא", און ווען מען איז אין פעס איז א סימן אז מען איז פון די אנדערע זייט, פון די טומאה, "ועל דא מאן דאשדי מן ידוי מדי ברוגזא", דעריבער ווער עס ווארפט א זאך ווען ער איז אין פעס, "כל אליו נטלין לה להאי מלה דאזדריק, וסלקי לה לעילא", נעמען די אלע ממנים פון די צד הטומאה די זאכן וואס ער האט געווארפן און טראגן דאס ארויף, "ואתקריב לההוא סטרא", זיי זענען דאס מקריב פאר די סטרא אחרא, "ואמרי דא קרבנא דפלגיא", זיי זאגן, דאס איז א קרבן פון דעם מענטש, "וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין, ואמרי", און מען רופט אויס אויבן אין הימל, "ווי לפלגיא דאסטי בתר אל זר, ופלה לאל אחר", וויי פאר דעם מענטש וואס איז געגאנגען דינען עבודה זרה, "וכרוזא קארי זמנא תנינא ואמר (הושע ז, יג) אוי להם פי נדדו ממני וגו'", נאכדעם רופט מען אויס נאכאמאל, וויי פאר דעם מענטש וואס איז אנוועקגעגאנגען פונעם אייבערשטן, "זכאה איהו בר נש, דאסתמר מארחוי", וואויל איז דער וואס היט זיך פון די וועג פון די סטרא אחרא, "ולא יסטי לימינא ולשמאלא", ער גייט זיי נישט נאך נישט רעכטס און נישט לינקס, "ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא יכיל לסלקא מניה", וועט ער נישט פאלן אינעם טיפן אפגרוינד, אינעם גיהנום.

אז מען איז דיר מבנה פארן מקורב ווערן צום רביין - איז דאס נאר א כלי צו מקבל זיין פון די הייליגקייט; ווי מער בזיונות מען גייט אריבער ווען מען ווערט מקורב צום צדיק - אלץ מער איז מען זוכה צו מקבל זיין. קוק ווערטער פון הייליגן רביין (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפה): "כל מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך, דהינו שיש לו מניעות רבות וגדולות, כגון מאביו ואשתו וחותנו או משאר בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד וכו', והוא צריך להתנגע ולטרוח מאד לשברם, כל אלו היגיעות והטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות, הם טובה גדולה להאדם, כי על ידי זה זוכה אחר כך לקבל הרבה קדשה וטהרה, כי על ידי היגיעות שבתחלה נעשה הפלי, וכל מה שיש לו יותר יגיעות וטרחות וכו' יש לו פלי גדול ביותר לקבל אחר כך בתוכו שפע קדשה וטהרה להתקרב להשם יתברך", ווי מער מניעות מען האט ווען מען ווערט מקורב - אלץ מער איז מען זוכה צו מקבל זיין פונעם צדיק; די מניעות זענען פליס לקבל השפע של הצדיק.

...

ווי אזוי בארואיגט מען די פאניק פון די מלחמה אין אוקריינא?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ליין אייערע בריוון און איך הער אייערע שיעורים און ניגונים, וישר פח פאר די ניגונים געמאכט ספעציעל פאר די יעצטיגע מלחמה לאגע אויף די וועלט, עס איז שטארק מחזק אין אמונה.

איך וויל זיך באציען צו דאס וואס איר האט געזאגט ביי א דרשה, איר פּרעגט דאָרט 'וואס איז די פארגענוג פון מענטשן זיך אריינצולייגן אין א פאניק פון די מלחמה?' און איר ענטפערט 'עס איז פשוט אז אזוי דארף מען זיך נישט אפגעבן מיט די אייגענע פראבלעמען, מען דארף נישט אוועקלייגן די שטריימל נאך שבת, און מען דארף נישט קער נעמען פון זיך'.

איך וואונדער זיך אויף א מנהיג ישראל זאל נישט פארשטיין אז מענטשן פאלן באמת

אריין אין א פאניק פון די מלחמה, אודאי זענען דא אינגעלייט ליידיגייטערס וואס זיצן און פארברענגען די נעכט אין בית המדרש און זיי האבן א תירוץ נישט אהיימזוגיין ווייל עס איז דא א מלחמה, אבער דער חלק פון פאניק דאס איז א זאך וואס געשעט אויטאמאטיש. איד זע עס ביי מיר אליין, איד קום אין בית המדרש און מען רעדט גייעס, איד וואלט ווען געוואלט גיין אין וואלד, איד וויל נישט הערן קיין גייעס, אבער וואו מען גייט און וואו מען שטייט רעדט מען פון די מלחמה, רוסלאנד איז אריין אין אוקריינא, עס פאלט א פחד צו הערן, עס איז נאכנישט געווען אזא זאך זייט דייטשלאנד איז אריין אין פוילן. און אז איינער קען א טראפ חשבון, זעט ער אז דער פוטיץ איז עלול אויף צעדרייטע זאכן, און דער אמעריקאנער פּרעזידענט איז אויך נישט אינגאנצן ביים זינען, און אין איין רגע קען ווערן א שרעקליכע מלחמה רחמנא לצלן.

אמאל איז אמעריקע געווען אויף די אנדערע זייט וועלט, אבער היינט איז די וועלט זייער קליין, אין איין רגע קען חס ושלום פאסירן דאס ערגסטע רחמנא לצלן, סיי די נוקלעארע מעגליכקייטן און סיי די סייבער מעגליכקייטן וואס קען מאכן אז אין אפאר טעג זאל נישט זיין קיין ברויט פאר די קינדער. די פאניק קומט פון זיך אליין, דער מח לויפט, 'וואו וועל איד לויפן? וואו וועל איד גיין?'

איד האב אויך געליינט די שאַלָה וואס איינער האט לעצטנס געפרעגט וועגן די מלחמה, די שאַלָה איז שטערקער פון די תשובה, ער שרייבט דאך אזוי אמת'דיג: "איד דערמאן זיך די מעשה ווי דער רבי איז געווען ביין ווען מען האט אים געזאגט אז די גזירות וואס מען האט דעמאלט געשמועסט איז גארנישט, ער איז נישט געווען צופרידן פון די וואס זאגן אז דער אייבערשטער וועט עס זיכער נישט טון צו אונז; וואס טו איד? ווי אזוי געב איד זיך אן עצה? עס ווערט ערגער פון טאג צו טאג, יעצט הער איד אז עס איז פיל ערגער פון וואס איד האב געמיינט, ביי קאראנע האב איד אויך געפאניקט, אבער איד פיל ווי די אלע זאכן וואס האבן זיך אפגעשפילט די לעצטע פאר יאר איז נאר געווען אן הכנה צו דאס ערגסטע", עד כאן לשונו; ער זאגט דאך אזוי גוט און אמת'דיג.

איד פארשטיי אז דער ראש ישיבה שליט"א האט א שטארקע מח, שטארקע גערווען און ווערט נישט אזוי שנעל איבערגענומען פון פחד און פאניק, אבער אלס א מנהיג פון אזויפיל הונדערטער טויזנטער אידן וואס הערן אייך אויס, דארפט איר וויסן אז אכציג אדער ניינציג פראצענט פון די מענטשהייט זיצט אין שרעק און אין פאניק, עס שפילט זיך

אַפּ שׁוֹיִדְעֵר אִין קאַפּ, חס וְשְׁלוֹם אִיךְ וויל נישט טראַכטן וואס אִיךְ טראַכט.

אַנטשולדיגט פאר'ן אזוי מאַר'ד זיין, אָבער אִיךְ האָף אז אַפֿשֵׁר וועט אַרויסקומען פון דעם אַ שׁינע קלאַרע ענטפֿער, אָדער אַ תּפִּילָה, וואס וועט העלפֿן אידישע קינדער.

יִישׁר פֿחַ

תּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי, י"ט אָדָר ב', שְׁנַת תּשפ"ב לַפְּרֻט קָטָן לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אִיךְ האָב עֲרָהאַלְטן זיין בְּרִיוּוּ.

אַ שְׁטאַרְקע מַח און שְׁטאַרְקע גַּעְרֻווען - קען יעדער איינער האָבן; שְׁטאַרְקע גַּעְרֻווען און אַ שְׁטאַרְקע מַח בַּאֲקוּמַט מֵעַן דוּרְךְ אֲמוּנָה. דער רַבִּי זָאָגט (ליקוטי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סימן ה'): "הַעֲקֵר הוּא הַאֲמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה", דער עיקר אויף וואס אַ מַעֲנֵטֶשׁ דאַרף אַרְבַּעֶטן צוצוקומען איז אֲמוּנָה, "כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חַלְאִים, שִׁישׁ לָהֶם מִכּוֹת מַפְּלְאוֹת, וְהֵם סוּבְלִים הַחַלְאִים רַק בְּשִׁבִּיל נְפִילַת הַאֲמוּנָה", ווייל עס זענען דא זייער אַסאַךְ מַעֲנֵטֶשֶׁן וואס האָבן מַחֲלוֹת, און זיי לייִדן פון דעם נאַר ווייל זיי האָבן נישט קיין אֲמוּנָה; דאס גייט אַרויף אויף יסורי הַנֶּפֶשׁ וואס מַעֲנֵטֶשֶׁן לייִדן זיך גַּעֲבֵעֶף צאַם. זאָגט דער רַבִּי ווייטער: "כִּי עַל יְדֵי נְפִילַת הַאֲמוּנָה, בָּאִים מִכּוֹת מַפְּלְאוֹת שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם לֹא רְפוּאוֹת, וְלֹא תְּפִלָּה, וְלֹא זְכוּת אָבוֹת", ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ האט נישט קיין אֲמוּנָה און ער לייִדט גַּעֲבֵעֶף פון די מַחֲלוֹת וואס קומט פון חֲסְרוֹן אֲמוּנָה, דאַן העלפֿט אים נישט קיין רְפוּאוֹת, עס העלפֿט נישט קיין תְּפִלָּה און אויף נישט זְכוּת אָבוֹת. דאס גייט אַרויף אויף די יסורים וואס מַעֲנֵטֶשֶׁן מאַכן גַּעֲבֵעֶף מיט פון אַלע סאַרט יסורי הַנֶּפֶשׁ; עס פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שְׁלַעֲכָטַע מַחֲשָׁבוֹת, און די איינציגסטע רְפוּאָה אויף דעם איז אֲמוּנָה.

ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ גַּעֲמַט אַרײַן אין זיך די אֲמוּנָה איז דא אַן אַנְדֶּערער חֲשָׁבוֹן; ווען מֵעַן חֲזָר'ט די אֲמוּנָה אַז עס איז גאַרנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז מ'מלאַ כָּל עֲלָמִין, וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין, וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, אין שום מציאות בלעדיו יתְבָרַךְ כָּלְלִי, לַעֲבֹט

מען רואיג.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט פארפאסט א ניגון אויף די ווערטער ווען ער פלעגט גיין אין וואלד רעדן צום אייבערשטן; עס איז אים געווען זייער שווער אין אנהויב, ער האט מורא געהאט צו זיין אליינס אין וואלד, פון די חיות וכו', האט ער זיך אונטערגעזינגען די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", ער האט דאס גע'חזר'ט אן א שיעור, ביז ער האט שוין נישט געהאט קיין שום פחד פון קיינעם, פון דעם איז געווארן די שיינע ניגון אויף די ווערטער.

איך האב א גוטע עצה פאר דיר, חזר זיך די שטיקל צוואה וואס מוהרא"ש האט אויז געגעבן - וועסטו זיך גוט אויסלאכן פון אלע גייעס, דו וועסט באקומען א שטארקע מח און שטארקע גערווען.

צוואת מוהרא"ש, אות ח:

"מיינע טייערע קינדער און תלמידים, איך בעט אייך איר זאלט זיך שטארקן מיט די פשוטע אמונה צו גלייבן אינעם אייבערשטן, שטענדיג זאלט איר האלטן פאר די אויגן אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית, און אז עס איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן.

איר זאלט קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן. די וועלט איז נישט אייערס, נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, און דעריבער דארפט איר זיך נישט זארגן פאר א וועלט וואס געהערט נישט צו אייך. איר דארפט אייך קיינמאל נישט מבלבל זיין פון אנדערע מענטשן, נישט קוקן אויף קיין אנדערע מענטשן. וואס איר דארפט האבן זאלט איר זיך צוגעוואוינען צו רעדן און צו בעטן נאר פונעם אייבערשטן אויף אידיש, אדער אויף סיי וועלכע שפראך איר זענט צוגעוואוינט צו רעדן.

דאס רעדן צום אייבערשטן בויפט אויף די אמונה פונעם מענטש, מיט דעם וואס א מענטש רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אלעס

וואס ער דארף, מיט דעם ווייזט ער אז ער ווייסט און גלייבט קלאר אז עס איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן, און אז נאר דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט.

אמונה איז דער יסוד פון אידישקייט, אמונה קלעבט צו דעם מענטש צום אייבערשטן. ווען א מענטש נעמט אריין אין זיך דעם אייבערשטן, ער שטעלט זיך פאר אין זיין מח אז די גאנצע וועלט איז איין שטיק אייבערשטער און ער שטייט אינדערמיט, דאס איז די גרעסטע הנאה און געשמאק וואס מען קען האבן אויף דער וועלט, מען שפירט שוין אויף די וועלט די געוואלדיגע גוטע געשמאק און הנאה פון גן עדן. און צו דעם קען מען נאר זוכה זיין ווען מען לייגט זיך אריין אין די פשוטע אמונה, צו גלייבן אינעם אייבערשטן און צו רעדן צו אים מיט תמימות ופשטות אזוי ווי א מענטש רעדט צו זיין חבר און אזוי ווי א קינד רעדט צו זיין טאטן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ענדערש לערנען דף היומי, אדער אן אייגענע שיעור אין ש"ס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי מען האט לעצטנס אנגעהויבן מסכת יבמות, וויל איך פֿרעגן אויב איך זאל מיטגיין מיט דעם סדר צו לערנען יעדן טאג דעם דף היומי, אדער איז אפֿשר בעסער פאר מיר צו לערנען אויף מיין אייגענע סדר אין ש"ס?

איך זע ביי מיר אז אסאך מאל קום איך נישט אן צו לערנען דעם דף אויפ'ן טאג, און שפעטער בלייב איך מיט אסאך האלבֿע מסכתות, אפֿשר איז בעסער פאר מיר צו גיין אויף מיין אייגענע סדר? אדער איז יא דא א תועלת צו לערנען דוקא דער דף פון יענעם טאג, אפילו אז איך וועל מסתמא נישט מאכן א סיום אויף די מסכתא.

אדער אפֿשר זאל איך בכלל נישט לערנען יעצט אויפ'ן סדר הש"ס, ווייל איך האב שוין איינמאל געענדיגט ש"ס, אפֿשר זאל איך זיך נעמען צו לערנען מסכת תענית הונדערט

און איין מאל: איך האב די וואך געמאכט נאך א סיום אויף מסכת תענית, איך האב דאס שוין געלערנט איבער פערציג מאל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תזריע, כ"ה אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מאך זיך צוויי שיעורים, איין שיעור זאלסטו זיך מאכן אין גמרא פסדרן;
הויב אן ש"ס, הויב אן מסכת ברכות, גיי אין א סדר א בלאט נאך א בלאט,
קוק נישט אויב דו פארשטייט, גיי פסדרן מסכתא נאך מסכתא ביז דו וועסט
ענדיגן ש"ס. אויך זאלסטו זיך מאכן נאך א שיעור, לערן יעדן טאג דעם
בלאט גמרא; מוהרא"ש האט זייער געוואלט מיר זאלן אלע זיין צוגעבינדן
צום בלאט גמרא, לערנען יעדן טאג דעם בלאט אינאיינעם.

נאכן ענדיגן ש"ס פסדרן דעמאלט קענסטו נעמען איין מסכתא און דאס
איבערגיין מאה פעמים ואחד, אדער קענסטו נאכאמאל אנהויבן ש"ס און
לערנען פסדרן אזוי ווי ביים ערשטן מאל; דאס ווענדט זיך אין דיר, ווי אזוי
דו שפירסט א בעסערע טעם, און סיי ווי אזוי דו וועסט טון - זאלסטו ווייטער
לערנען יעדן טאג דעם בלאט גמרא פונעם טאג.

לימוד גמרא איז אזוי גרויס, עס פארברענט אלע קליפות ומשחיתים.
צדיקים זאגן אויף דעם וואס די הייליגע חכמים זאגן (שבת קו:): "גמרא גמור
זמורתא תהא", דאס איז א לשון פון (יהי רצון קודם אמירת תהלים): "ל'זמר'
עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים", דאס שניידט אנועק אלע שלעכטס;
מוהרא"ש פלעגט זיך שטענדיג אויסדרוקן: "אלעס לאזט דער יצר הרע טון
- נאר נישט עפענען די גמרא, ווייל דאס פארברענט אים".

א שאד מען עקשנט זיך אזוי אין ישיבות, מען לאזט נישט בחורים
לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד (פמבאר בשיתות ה"ו, סימן עו). בחורים ווערן
פארברענט פונעם יצר הרע, עס ברענט אין זיי אלע פייערן פון עבירות, און

וְעַתָּה מֵעַן כֹּאפֵט אַ בַּחוּר אֵין יְשִׁיבָה מִיט אַ מְשֻׁנִּיּוֹת וְוֹאָרְעֵנט מֵעַן אִים אַז מֵעַן גֵּיט אִים אַרױסוואַרפֿן; שׁוֹמוֹ שְׁמִים! וְוִי נֹאֲרִישׁ קֶען מֵעַן זײַן! עֵס פֿאַלן אַנוועק אַזױפֿיל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹגֵעַ בַּחוּרִים פֿרעגלען זײַן אֵין בְּרַענעדיגע נְסִיוֹנוֹת, אַנְשְׁטאַט זײ געבן קאַלטע וואַסער מִיט וואַס אַפֿצױקילן זײַער יצֵר הָרַע, קאַלטע וואַסער דאַס אִיז מְשֻׁנִּיּוֹת און גְּמָרָא; לֹאז זײ זאַגן גְּמָרָא, לֹאז זײ זאַגן מְשֻׁנִּיּוֹת – וואַס האַסְטוֹ אַזױ מוֹרָא? ! אַנְשְׁטאַט דעם סְטְרַאשְׁעט מֵעַן זײ אַז מֵעַן גֵּיט זײ פֿאַרשִׁיקן פֿון יְשִׁיבָה...

ווער עס ווייסט אַבִּיסל וואַס טוט זײַן אַפֿ צווישן די בְּנֵי הַנְּעוּרִים, ווייסט ווי זײ פֿאַלן אֵין פֿגם הַבְּרִית, זײ פֿאַלן אֵין הוֹצָאָת זַרַע לְבַטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלָן; מֵעַן וואַלט זײ אַלע גַעקענט ראַטעווען פֿון אַרַאפֿפֿאַלן אֵין שְׁאוּל תַּחֲתִית דוֹרָךְ לִימוּד הַתּוֹרָה.

געוואַלד און געשְׁרִיגן, וואַס זאַלן בַּחוּרִים טוּן? ! זײַן פֿאַרנומען און שְׁמוּעָסֶן פֿון חֲסִידוֹת? הַבֵּל הַבָּלִים, שְׁמוּעָסֶן פֿון דעם רַבִּי'ן און פֿון יַעֲנַעִם רַבִּי'ן? דאַס זעטיגט נישט דעם מענטש, מֵעַן דְרִידֵט זײַן אַרום פּוֹסֵט און פֿאַר בִּיז מֵעַן פֿאַלט אֵין עֲבִירוֹת, פֿאַרנוואַס זאַל מֵעַן נִישַׁט לֹאזן בַּחוּרִים לְעֲרַנְעֵן מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא? וועלן זײ נישט טוּן קײן שְׁלֵעכְטע זאַכן!

קוק וואַס דער הייליגער רַבִּי נִתָּן שְׁרִיבְט אֵין אַ בְּרִיוּ (עלִים לְתוֹרָפָה, מִכְּתָב קַעֲד): "גַּם פֿה נִמְצָא מִתְּנַגַּד אַחַד", עֵס געפּונט זײַן דאַ אַ מִתְּנַגַּד, "שְׁבִנוֹ הַתְּחִיל קִצָּת לְהַתְקַרֵּב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִמַּד הַרְבֵּה גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים", זײַן זון אִיז מְקוֹרֵב צו אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ און עַר האַט אַנגעפֿאַנגען צו לְעֲרַנְעֵן פֿלִיִּסיג, "וְעַתָּה, מְכַרְיָחִים אוֹתוֹ אַנְשֵׁי בְּלִיעַל, הַמְכַנִּים עֲצָמָם בְּשֵׁם חֲסִידִים, וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ בְּעַל פְּרָחוּ מִלְּלַמַּד גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים, וְאוֹמְרִים שְׁטוֹב יוֹתֵר לְדַבֵּר עִמָּהֶם", דִּי מִתְּנַגְּדִים רַעֲדֵן אִים אַפֿ פֿון לְעֲרַנְעֵן גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים, און זײַן זאַגן אִים אַז עַר זאַל עֲנִידֵרשׁ פֿאַרְבְּרענגען מִיט זײַן ווי צו לְעֲרַנְעֵן, "וְאַבִּיו צֶעק עַל בְּנוֹ הַנֶּ"ל, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ לֶאֱכֹל עַל מְנַת שְׁלֵא תִלְמַד רַק דָּף גְּמָרָא אַחַד בְּכָל יוֹם, לֹא יוֹתֵר! כִּי מִי שְׁלוֹמֵךְ כָּל הַיּוֹם הוּא בְּרַסְלָבֵר וְכוּ'", זײַן טאַטע שְׁרִיט אויף אִים אַז עַר זאַל אויפֿהערן צו לְעֲרַנְעֵן אַזױ סאַך, ווייל ווער עס לְעֲרַנְט אַסאַך אִיז אַ בְּרַסְלָבֵר, און דער טאַטע זאַגט אִים אַז עַר גֵּיט אִים אויפֿהערן געבן עֶסֶן

אויב לערנט ער מער ווי איין בלאט גמרא; רבי נתן זאגט דארט אינעם בריוו:
"הכלל, שאין המתנגדים עומדים למנוע מללמד ספרי רבנו זכרוננו לברכה, רק
פנימיות פונת הרע שבלבם הוא לביטל מישראל כל התורה כלה, פי ידוע לכם
מעשי בני הנעורים, בפרט בדור הזה, ואין שום הצלה כי אם על ידי התורה,
ואין מי שיכניס למוד התורה וקיום התורה בעולם כמו אדונינו מורנו ורבנו
זכרוננו לברכה, על ידי אמתת דרכיו הקדושים שגלה על ידנו, ובספריו
הקדושים", די מתנגדים ווילן נישט אז מען זאל נישט לערנען דעם רבינ'ס
ספרים, נאר זיי ווילן אויסרייסן די גאנצע תורה, ווי עס איז אייך באוויסט די
מעשי בני הנעורים פונעם דור, און עס איז נישט דא קיין שום וועג זיי צו
ראטעווען נאר דורך לימוד התורה, און עס איז נישט דא ווער עס זאל
אריינברענגען לימוד התורה נאר דער הייליגער רבי.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס איז די פראבלעם מיט די קבוצה פון "נ נח" ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט אין א לעצטיגע שיעור ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט קעגן
די וואס גייען מיט "נ נח" קאפלעד, איך פארשטיי עס און איך האלט אויך אזוי הונדערט
פראצענט. אבער די וואס טוען דאס מיינען עס נעבעד ערנסט, זיי האלטן אז דאס איז א
הייליגע זאך, זיי מיינען נישט חלילה צו שפעטן און חזק מאכן פון הייליגן רבי'ן; איך רעד
נישט פון די מענטשן אויף די אלגעמיינע גאס וואס מאכן זיי נאך, נאר די וואס האלטן זיך
פון יענע קבוצה.

יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יתְּבַרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת תּוֹרֵיע, כ"ה אָדָר ב', שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאיר

אִיךָ הָאב עָרְהָא לְטָן דִּיין בְּרִיוּ.

דִּי גֵאנְצֵע מַעֲשֵׂה מִיט "נ נח" - אִיז אױסגֵעֶזױגן פֿון דִּי פֿינְגער, מוֹהֲרָא"ש
הָאט שׁוִין אַזױפֿיל גֵעֶשְׂרִיבֵן און גֵערעדט פֿון דִּי טפֿשות. עס אִיז גֵעוֹוֶען אַ
אִיד אִין טְבֵרָן ר' יִשְׂרָאֵל בֵּער אױדעסער זכֿרונֹו לְבִרְכָה, א בְּרִסְלָב'ער חֲסִיד,
מֶען הָאט אִים דָּארט זײער גֵעפֿינִיגט און גֵע'רודֿפֿט, ווען מֶען לײנט וואס
עַר אִיז אַרײַבער - כאַפֿט אַ פֿחד; מֶען הָאט פֿאַרְגָאסן זײן בְּלוֹט בִּז עַר אִיז
מִמָּשׁ אַרײַנגעפֿאלן אִין אַ עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה. דָּארט אִין טְבֵרָן הָאט
גֵעוואוּינט אַ אִיד רַבִּי יוֹאֵל אֲשֶׁפֿנזִי זכֿרונֹו לְבִרְכָה, א פֿרײליכער אִיד, עַר הָאט
נִישְׁט גֵעקענט צוֹזען ווי מֶען רודֿפֿט דָּעם ר' יִשְׂרָאֵל בֵּער; ווייל עַר אִיז אַ
בְּרִסְלָב'ער דָּארף מֶען אִים רודֿפֿן? ווייל עַר הָאלט אַנגֵערש פֿון דִּיין חֲסִידוֹת
- קוֹמט אִים דָּאס? ! הָאט עַר גֵעמאַכט אַ שְׁפִיזֵל אִים פֿרײליך צו מאַכן, עַר
הָאט אַרײַנגעלײגט אִין זײן לְקוּטִי מוֹהֲרָן אַ צֵעטֵל אױפֿגעשְׂרִיבֵן דֵערויף:
פֿתְּקֵא מִן הַשָּׁמַיִם מִיט דִּי ווערטער "נ נח" און פֿון דָּעם אִיז גֵעוואָרן דִּי גֵאנְצֵע
מְשׁוּגְעַת, עַר הָאט אִים גֵעוואָלט פֿרײליך מאַכן, עַר זַאל מײנען אַז עַר הָאט
בֵּאקוּמֶען אַ צֵעטֵל פֿון רַבִּי'ן וְכוּ' און נֵעבֵעף דֵער ר' יִשְׂרָאֵל בֵּער הָאט
גֵעמײנט אַז דֵער רַבִּי הָאט אִים אַרײַנגעלײגט אַ צֵעטֵל וְכוּ' און פֿון דָּעם לײדן
מִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ווי און בֵּיטער אִיז אַז מֶען אִיז מְבֹזָה אַ צִדִּיק, דִּי אַלע זענען מִרחֵק
מֵענטשן פֿון בְּרִסְלָב, זײ זענען גוֹרֵם דִּי אַלע מַחֲלֵקֵת אױף בְּרִסְלָב. אִיךָ
גֵעדענק מִיט קָרוֹב צו דִּרְיִיסִיג יֵאר צוּרִיק בֵּין אִיךָ גֵעפֿאַרן קײן אָרץ יִשְׂרָאֵל
מִיט מײן זײדע הַגָּאון הַצִּדִּיק רַבִּי יְחִזְקֵאל רוֹטָה זכֿרונֹו לְבִרְכָה קײן מִירוֹן,
אִיךָ הָאב אִים מְשִׁמֵּשׁ גֵעוֹוֶען. דֵעמאַלט פֿלעגן זײ טאַנצן אַינדרױסן פֿון דִּי
מַעֲרָה מִיט דִּי נִיגוֹנִים "נ נח..." מײן זײדע פֿלעגט מִיר יַעֲדֵן טאַג זאַגן אױפֿ'ן
וועג אַרױף צו דִּי מַעֲרָה און אױפֿ'ן וועג אַראַפּ פֿון דִּי מַעֲרָה: "דָּאס אִיז נִישְׁט
בְּרִסְלָב, דִּי מאַכן אַ שְׁלֵעכְטֵע נאַמען אױף בְּרִסְלָב".

כַּמָּה פְּעָמִים וְוָעַן עֶרְ הָאֵט גְּעֻעֵן וְוִי מְעַן טָאנְצֵט בְּתַעְרוּבוֹת מְעַנְעֵר מִיֵּט פְּרוֹיעֵן, פֿלֶעגֵט עֶר נַעֲמַעַן זַיִן שְׂטַעֲקֵן (עֶר פֿלֶעגֵט אַלֶּץ גַּיִן מִיֵּט אַ זִלְבֶּענְנֶעם שְׂטַעֲקֵן, כְּמִנְהֵג הֶרְבָּנִים), עֶר הָאֵט דָּאס אוֹיפֿגַּעְהוּיבֵן און גַּעֲשֵׁרִיגֵן: "מְעַן טָאָר נִישְׁט טָאנְצֵן בְּתַעְרוּבוֹת!" עֵס אִיז גַּעֲפֹאֲלֵן אַ פֿחַד אוֹיף זַיִ, אַלֶּע זְעַנְעֵן זִיךְ צוֹלֶאפֿן.

עֶר פֿלֶעגֵט מִיר זָאגֵן: "אִיךְ וְוַעל דִּיר וְוִיזֵן אִין דִּי מַעֲרָה דִּי בְּרֶסְלֵב־עֶר חֲסִידִים, וְוִי זַיִ זָאגֵן תְּהִלִּים מִיֵּט הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְוִי זַיִ זָאגֵן תִּיקוּן חֲצוֹת מִיֵּט בְּכִיּוֹת".

דְּעַר אַיִבֶּעֶר־שְׂטַעֲר זָאל הַעֲלֵפֿן זָאלֶסט הָאבֵן הַצִּלְחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

זָאל אִיךְ מֵאֵכֵן הַפְּצָה אוֹיף "סְטָאטוּס" ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד דְּעַר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ דָּאנֶק דַּעַם אַיִבֶּעֶר־שְׂטַעֲר אַז אִיךְ בֵּין אַנְגַּעקוּמַעַן צוּם רֵאשׁ יִשִּׁיבָה, אִיךְ הָאב נִישְׁט קִיִּן וְוַעֲרֶטֶר צו דָּאנֶקֶן דַּעַם רֵאשׁ יִשִּׁיבָה פֿאַר'ן מִיךְ אוֹיֶסְלֶעֲרֵנֶען פֿשוּט צו לַעֲבֹן, וְוִיִּל אִיךְ בֵּין דָּאךְ אַזאַ נָאָר, אַזאַ קלִינְעֶר מַח, און כְּאֵטֶשׁ וְוֵאָס יַעֲדַעַס מֵאֵל וְוֵאָס אִיךְ וְוִיל הָעֶרֶן אַ דְּרֻשָּׁה אַדְּעַר לִינְעֵן אַ בְּרִיוּ הָאב אִיךְ אַ פֿרִישַׁע נְסִיוֹן, אַבְּעַר אַיִנְמֵאֵל אִיךְ בְּרַעַד עֵס דוּרְדֵךְ, פִּיל אִיךְ זִיךְ וְוִי אַ נִיעֶר מְעַנְטֶשׁ, אִיךְ הָאב מִמֶּשׁ נִישְׁט קִיִּן וְוַעֲרֶטֶר, דִּי שְׁכַל פֿאַר אַ יַעֲדַעַר רַגַע אִין מִיִּן לַעֲבֹן וְוִי אַזוֹי זִיךְ צו בֵּאגִיִן מִיֵּט מִינַע עֲלֻטֶעֲרֵן, שְׁוַעֲר און שְׁוִיגֶעֶר, מִיִּן וְוִיִּב, וּבְפֶרֶט מִיֵּט מִיִּן גְּעוּוֹעֲנֶעֲנֶער אַרְכִּי-פִּינֵט און מִיִּן יַעֲצִיטִיגֶער בַּעֲסֻטֶער חֶבֶר, וְוֵאָס דָּאס בֵּין אִיךְ אַלִּיו. דְּעַר אַיִבֶּעֶר־שְׂטַעֲר זָאל בֵּאצֵּאלֵן פֿאַר'ן רֵאשׁ יִשִּׁיבָה און אִים גַּעֲבֹן אַסאַךְ כַּח אוֹיף וְוִיִּטֶער.

אִיךְ הָאב אַ טַעֲבֻלֶעט, און דִּי פִּרְמַע וְוֵאָס פִּלְטֶעֲרֶט עֵס הָאֵט אַפֿן גַּעֲלֵאזֵט דִּי "סְטָאטוּס". אִיךְ וְוֵאלֶט עֵס וְוָעַן אַראַפֿגַּענֶמַעַן, אַבְּעַר אַזוֹי וְוִי אִיךְ נוֹץ עֵס כְּמַעַט נָאָר פֿאַר מִיִּן אַרְבַּעַט און קִינְיֶער לִיגֵט כְּמַעַט גֶאָרנִישְׁט אַרוֹיף דָּאָרט, הָאב אִיךְ עֵס גַּעֲלֵאזֵט אַפֿן, וְוִיל אִיךְ וְוִיסֵן אוֹיב אִיךְ זָאל מֵאֵכֵן הַפְּצָה אוֹיף "סְטָאטוּס", וְוִיִּל דְּעַרוֹוִיל זָאג אִיךְ זִיךְ צו

יעדן טאג אז מאַרְגָּן גיי אײַך אָנהױבן עפֿעס טון פאר הפֿעָה, און לְמַעֲשֶׂה בְּלַיִבֵּט עֵס בִּי גאַרנישט.

אײַך וועל זײַך זײער פֿרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר ענטפֿערן וואס צו טון. ייִשר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יתְּבַרַךְ - יום ב' פְּרִשְׁת תּוֹרֵיע, כ"ה אָדָר ב', שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אײַך האב עֲרַהאַלְטָן דײַן בְּרִיוּ.

עֲנֵדְעַרְשׁ זְאֻלְסְטוּ נִישְׁט מאַכן די זאַכן, ווער נישט אַרײַנגעשְׁלעפֿט אין די זאַכן; נאַכְדֵעם וועסטו פֿאַרלירן דײַן צײַט, דײַן ווייב, דײַנע קינדער און דו אַלײַנס וועסט פֿאַרלוירן ווערן.

לְעֵרֶן יַעֲדָן טָאָג ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת - וועסטו באַקומען אַ יֵשׁוּב הַדַּעַת, דו וועסט ווערן אַ נײַער מַעֲנֻטֵשׁ. מַעַן קַעַן זײַך נִישְׁט פֿאַרשְׁטעלן ווי מְשֻׁנִּיּוֹת טױשְׁט דַעם מַחַ מַחֲשָׁבָה, עֵס בְּרַעֲנֵגט אַרײַן אַ רױאִיגְקײַט, אַ בַּאֲזַעֲסֵנְקײַט.

בְּנוֹגַע יַעֲדֵעַס מָאָל וואס דו ווילסט הערן אַ שׁיעוֹר אָדער לְעֵרְנֵען בְּרִיוּ - הָאָסְטוּ נְסִיּוֹנוֹת; אַזױ גײַט עֵס בײַ אַלְעֵמַעַן, די צד הַטּוֹמָאָה וויל דיר צוּרִיק, זײ ווילן נישט מַעַן זאַל גײַן צו די קְדוּשָׁה. מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הָאֵט מִיר אַמָּאָל מְחֻזַּק גַּעוֹוֵען אויף די שְׁווערִיקײַטן וואס מַעַן הָאֵט מִיר גַעמָאכְט, מוֹהֲרָא"ש זָאָגט מִיר: "דְּעַר סַמ"ךְ מ"ם אִיז רִיזִיג גְרוֹיס, בִּינֵן הַיִּמָּל, עַר הָאֵט צְוויי רִיזִיגַע טאַשן אַנגַעפֿילט מיט בַּחוּרִים, דו קומסט און דו טײַלְסט אויס קְלײַנַע מַעֲסַעֲרֵלְעַךְ (מְשֻׁנִּיּוֹת לְעַךְ) פֿאַר אַלְע בַּחוּרִים וואס עַר הָאֵט שׁוִין בײַ זײַך אִין קַעֲשַׁעֲנַע, די מְשֻׁנִּיּוֹת שְׁטַעכְט אים, נו שְׁטַעל זײַך פֿאַר אַלְע הַיִּיבֵן אָן שְׁטַעכְן דַעם סַמ"ךְ מ"ם, עַר הָאֵלְט דָּאָס נִישְׁט אויס, עַר שְׁפִרְיִנְגֵט, דַעריבֿער מאַכְט עַר דִיר שְׁווערִיקײַטן"; דָּאָס אִיז די סִיבָה פֿאַרְוואָס יַעֲדֵעַס מָאָל מַעַן וויל קומען הערן דְּבַרֵי אֱלֹקִים חַיִּים - ווערט מַעַן מִיד, מַעַן טְרַאכְט 'אײַך וועל שׁוִין הערן אַן אַנְדֵערַע מָאָל', און ווען מַעַן וויל לְעֵרְנֵען די בְּרִיוּ טְרַאכְט מַעַן 'אײַך האב וויכטיגערע זאַכן צו טון'; ווײַל דַעַר סַמ"ךְ מ"ם וויל נִישְׁט

פארלירן זיינע קליענטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איִשׁ אָמוֹנוֹת

הייליגער פאשעפער, העלף מיר איך זאל זיך נישט צעקלאפן די
פינגער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ג' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב פאקומען דעם קינדער ביכל "מעשה'לעך פאר קינדערלעך",
איך בין אזוי איבערגענומען פון די שיינע ארבעט וואס דו האסט
אהערגעשטעלט; אזוי שייך די גרעפיקס, אזוי שייך די אויסשטעל. דאס וועט
זיין א שטארקע זאך פאר די מפיצים, מען וועט גיין מיט דעם ביי די הייזער,
עלטערן וועלן דאס זען וועלן זיי דאס נעמען פאר די קינדער; די מעשיות
זענען פול מיט יראת שמים און ריינע אמונה.

דא האסטו נאך א מעשה פאר די קינדער עצתו אמונה. בעט דעם מעלער
ער זאל מאכן א בילד ווי א איד האלט מיט איין האנט א האמער, און די
צווייטע האנט בייגט ער איין די פינגער און עס בלוט, אין די זייט שטייט א
איד מיט איין האנט צום הימל, אזוי ווי ער ווייזט אים 'האסט געדארפט
בעטן דעם אייבערשטן זיך נישט צו צעקלאפן'.

אה... איך האב מיך צעקלאפט מיין פינגער... ס'בלוט, ברענג א
בענדידן!...

געווען איז דאס מיט רבי נחמן טולטשינער זכרונו לברכה, א תלמיד פון
הייליגן רבי נתן זכותו יגן עלינו, ער האט אריינגעהאקט א נאגל, און ביים
קלאפן מיטן האמער האט ער זיך צעקלאפט זיין פינגער; עס האט אים

זייער ווי געטון, ער האט געשריגן פון ווייטאג: "אוטש, עס טוט מיר וויי, אהה... איך האב מיך צעקלאפט מיין פינגער... ס'בלוט, ברענג א בענדיזש..."

דארט איז געווען זיין רבי, דער הייליגער רבי נתן פון ברסלב, דער גרויסער תלמיד פון הייליגן רבי'ן זכותו נגן עלינו. רבי נתן פּרעגט זיין תלמיד: "נחמן, האסטו געבעטן דעם אייבערשטן איידער דו האסט גענומען דעם האמער און אנגעהויבן קלאפן הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זיך נישט צעקלאפן, הייליגער באשעפער העלף דער נאגל זאל גוט אריינגיין?" האסט נישט געבעטן אויף דעם, וואלסט געדארפט בעטן - וואלסטו זיך נישט צעקלאפט".

טייערע קינדער, מיר לערנען פון די מעשה צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, נישט קיין חילוק וואס מען טוט, א קליינע זאך אדער א גרויסע זאך - דארף מען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל מצליח זיין, לאמיר זינגען אינאיינעם: "רבנו של עולם איך בעט דיר זייער, העלף אלע אידן און אויף מיר..."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

יישר כח פאר אלעס וואס איר טוט פאר די ישיבה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת צו, י"ד אדר ב', חג הפורים, שנת תשפ"ב לפ"ק ומשלוח מנות איש לרעהו

לכבוד אונזער חשוב'ער לענדלארד ר' ... נרו יאיר

א גרויסן יישר כח פאר אלעס וואס איר טוט פאר די ישיבה, מיר שיקן אייך די מתנה, אן הדסים האלטער לכבוד שבת ויום טוב.

דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן נט): "על ידי הדסים בשבת זוכה לבנים תלמידי חכמים", דורך שמעקן הדסים שבת איז מען זוכה צו קינדער תלמידי חכמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן דיין זון ... זאל זיין א צדיק, א תלמיד חכם.
וראונוטשט,

...

אן ערליכער בחור איז נאר א מעלה
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני, י"ז אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.
אן ערליכער בחור איז נאר א מעלה; אנהויב זעט אויס זייער ציענדיג א
קילער בחור, אבער נאכדעם עסט מען זיך אויף א גאנץ לעבן.
אן ערליכער בחור וואס היט די אויגן וועט אייך זיין געטריי א גאנץ
לעבן; דאנקט דעם אייבערשטן אז אייער חתן איז ערליך, ער היט די אויגן;
ער וועט קוקן נאר אויף אייך.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אפגעשוירן די האר, א קרבן פאר'ן אייבערשטן
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני, י"ז אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'.

אייער מאן גרוי יאיר האט מיר דערציילט פון אייער מסירות נפש, איר
האט זיך אפגעשוירן אייער האר, איר האט געברענגט א קרבן פאר'ן
אייבערשטן. פאר אייך איז דאס ממש מסירות נפש, אייער שוועסטער שערט
זיך נישט, עס איז אייך געווען א שווערע זאך צו טון, דאך האט איר געטון
די ווילן פונעם אייבערשטן, איר טוט וואס די הייליגע צדיקים זאגן.
בזכות די מסירות נפש וועט איר זוכה זיין צו קינדער צדיקים, איר וועט
זוכה זיין אז די שכניה הקדושה וועט רוען ביי ענק אין שטוב.

זאגט יעדן טאג אביסל תהלים.

...

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר ערליכע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמני, י"ח אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בעט דעם אייבערשטן פאר ערליכע קינדער. דאס איז נישט א זאך וואס
מען באקומט סיי ווי סיי, פון זיך אליינס, מען דארף אסאך בעטן דעם
אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער.

מוהרא"ש דערציילט, עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט
זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט:
"ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע דיינע קינדער זענען ערליכע אידן?"
האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון
בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין
צו זען נחת פון זיי; איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר
געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף פאר איך די וואך קיין ארץ ישראל מיט די
בחורים פון ישיבה, צו מיין זיידע'ס הקמת המצבה, שבת געפאלט די
יארצייט און זונטאג איז די הקמת המצבה אין מירון. איך פאר מיט'ן
אייבערשטן'ס הילף, וועלן מיר מאכן א יארצייט סעודה לכבוד די יארצייט
פון דעם הייליגן צדיק רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו מיט אנשי
שלומינו פון ארץ ישראל.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

לְעֶרְנֵן גְּמָרָא וְעֵט דִּיר הֶעֱלֵפֵן בֵּיִקוּמְעֵן דִּי שְׁוֹעֵרַע בִּיטְעֵרַע נְסִינּוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי, י"ט אָדָר ב', שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֵט קָטָן
לְכַבּוּד ... נְרוּ זְאִיר

אִיף הָאב עֶרְהֵא לְטָן דִּיִּין בְּרִיוּ.

הויב צוריק אן לְעֶרְנֵן יַעֲדֵן טַאג דַּעַם בְּלֵאֵט גְּמָרָא, אַפִּילוּ עֵס אִיז גְּמָרוֹת
וְאֵס דוּ פֶּאַרְשְׁטֵיִסֵט נִישְׁט - זְאַלְסְטוּ זְאָגֵן דִּי ווערְטער, דָּאָס וועט דִּיר הֶעֱלֵפֵן
קענען בֵּיִקוּמְעֵן דִּי שְׁוֹעֵרַע בִּיטְעֵרַע נְסִינּוֹת. דְּעַר הֵיִלִּיגְעַר רַבִּי זְאָגֵט (לְקוּיִטִּי
מוֹתְרֵן חֶלֶק א', סִימָן רִיד): "תְּלַמּוּד בְּגִימְטְרִיא אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמָה 'לְלִית', עַל כֵּן יֵשׁ
כַּח בְּלַמּוּד הַתְּלַמּוּד לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ", 'תְּלַמּוּד' בְּאַטְרַעֶפֶט דִּי זַעֲלֵבַע וְוִי דִּי
נֶאֱמַעַן פּוֹן דִּי קְלִיפָה וְאֵס מֵאַכְט אַ מְעַנְטֵשׁ זִינְדִּיגֵן אִין פֶּגַם הַבְּרִית, אִוֵּן וְוֵעַן
מְעַן לְעֶרְנֵט גְּמָרָא אִיז מְעַן מַכְנִיעַ דִּי קְלִיפָה; מוֹהֲרָא"ש זְאָגֵט, דְּעַר סִמְ"ף
מ"ם הָאֵט זֵייעַר מוֹרָא פּוֹן לִימּוּד גְּמָרָא, אַלְעַס וועט עַר לְאַזֵּן דַּעַם מְעַנְטֵשׁ
טוֹן, אַבִּי נִישְׁט עֶפְעַעֶנְעַן אַ גְּמָרָא; גְּמָרָא פֶּאַרְבְּרַעֶנְט אִים אִינְגַּאנְצֵן.

אִיף הָאָף צוּ פֶּאַרְן דִּי וְוֵאָף קִיִּין אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, אִיף וועל זִיִּין אִין מִירוֹן בֵּי
דִּי הַקְּמַת הַמְּצָבָה פּוֹן מִיִּין זֵיידַע הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי יִחְזַקְאֵל רוּטָה זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָהּ. עַר הָאֵט זִיִּין גַּאנְץ לְעַבְּן נָאָר גַּעֲלַעֲרֵנְט תּוֹרָה אִוֵּן גַּעֲדִינְט דַּעַם
אַיִבְעֶרְשְׁטֵן. אִיף הָאָב זוכָה גַּעֲווען אִים מְשַׁמֵּשׁ צוּ זִיִּין, עַר הָאֵט מִיר גַּעֲנוּמְעַן
דַּעַם עֶרְשְׁטֵן מָאל צוּם הֵיִלִּיגֵן רַבִּיִּין קִיִּין אוּמָאן. אִיף גַּעֲדַעֲנֵק דִּי הַתְּעוֹרְרוֹת
וְאֵס דָּאַרְט אִיז גַּעֲווען, מְעַן הָאֵט גַּעֲזַאגֵט אִינְאַיִינְעַם דַּעַם תִּיקוֹן הַכְּלָלִי
נֶאֱכַדְעַם הָאֵט מִיִּין זֵיידַע זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָהּ גַּעֲזַאגֵט דְּבָרִי כְּבוֹשִׁין, עַר הָאֵט זֵייעַר
גַּעֲוויינְט, עַר הָאֵט יַעֲדֵן גַּעֲמַאכְט וְוִינְעַן. עַר הָאֵט גַּעֲזַאגֵט בְּתוֹף הַדְּבָרִים:
"דְּעַר הֵיִלִּיגְעַר רַבִּי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ מִסַּאטְמַעַר בְּרַעֲנַגֵּט אִין סֶפֶר הַקְּדוּשׁ
וְיִוָּאֵל מֹשֶׁה (מֵאַמֵּר יְשׁוּב אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, סִימָן קג), אַז דְּעַר צְדִיק רַבִּי נְחֻמָּן אִיז גַּעֲווען דְּעַר
אַיִנְצִיגְסְטְעַר וְאֵס הָאֵט גַּעֲזַעַן בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ וְאֵס וועט זִיִּין מִיט אוּנְזַעַר דוֹר,
וְוִי מְעַן וועט זִיךְ דֶּאַרְפֵּן דְּרַאפֶּען אויף דִּי גְּרַאדַע ווענט צוּ בְּלִיבֵן בֵּי דִּי
אַמוֹנָה".

אִיף וועל אויף זִיִּין מִיט דִּי בְּחוּרִים בֵּי מוֹהֲרָא"ש אִין יְבֻנְאֵל, אוּיסְזַאָגֵן

תהלים צו פועל'ן שידוכים, איך וועל אויף בעטן פאר דיר און דיין משפחה.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

האלט נישט דעם טעלעפאן ביים דאווענען

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמיני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חסדי השם יתברך איך פאר יעצט קיין ארץ ישראל, נאך דריי שעה
קומען מיר שוין אן. איך פאר קיין בני ברק, מיר מאכן א יארצייט סעודה
לקבוד דעם הייליגן צדיק רבי אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו; זיך
מחזק זיין מיט אנשי שלומינו, איבער'חזרן און אויפפרישן די עצות פון
רבי'ן.

איך בעט דיר זייער, זיי שטארק מיט'ן גיין דאווענען שחרית, מנחה און
מעריב מיט מנין. דער יצר הרע פארלייגט זיך זייער מען זאל אפשטופן דאס
דאווענען, מען זאל קודם טון דאס און יענץ און מען וועט שפעטער
דאווענען; דארף מען זיך זאגן: גיין, יעצט גיי איך דאווענען, שפעטער וועל
איך שוין טון דאס און יענץ'.

ביים דאווענען לעש אויס דעם טעלעפאן, אדער לאז עס אין דיין קאר.
די אלע וואס האבן פשוט'ע טעלעפאונס זאלן זיך נישט אייגרעדן אז זיי
קענען האבן ביים דאווענען דעם טעלעפאן און נאר די סמארטפאונס זענען
א פראבלעם, דאס איז נישט אמת, ווייל ביים דאווענען איז א פשוט'ע
סעלפאון אויף א שטער; עס איז א בושה צו האבן דעם טעלעפאן בשעת'ן
רעדן מיט'ן באשעפער.

איך וועל מתפלל זיין פאר דיר.

...

רעד שײן, ווייף און האַרצײג צו דיין ווייב, וועט די שׂכִינָה רוען

צװישן עַנָּק

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פֶּרֶשַׁת שְׁמִינִי, כ' אָדָר ב', שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֶט קָטָן

לְכַבּוֹד מֵיין טײַעֲרֵער ... גֵּרוֹ זָאיר

אײַף הָאב עֶרְהאַלְטֵן דיין בְּרִיוּ.

די וועלט איז אזוי פֿאַרְגֶעשְׁרִטֵן, אײַף זײַן יעצט אײַפֿן פֿליגער, אײַף שְׂרײַב דיר אַ בְּרִיוּ. נעבן מיר זײַצט אַ איד מיט אַ טעלעפֿאן, ער כאַפֿט אַ בילד פֿונעם בְּרִיוּ און ביז אַ סעקונדע שיק אײַף דיר אַ בילד פֿונעם בְּרִיוּ דורך אײַמעיל...

מיר קומען שוין כמעט אָן, נאָך צוויי שעה. אינטערעסאַנט ווי אזוי די נסיעה האט זיך אויסגעשטעלט, אין אָנהויב האב אײַף מײַך געמאַכט אַ טיקעט אליינס, צו פֿאַרן נאר צו מײַן זײַדע'ס הַקְּמַת הַמַּצְבָּה, לְמַעֲשֵׂה אִיז געוואָרן אַ נסיעה מיט בָּחוּרִים פֿון ישיבה. נעכטן האָבן מיר אַפֿאַר בָּחוּרִים געפֿרעגט אויב זיי קענען מיט קומען און עס זענען מיט געקומען דרייסיג בָּחוּרִים, אײַף דער מְנַהֵל אַבְרָהָם מִשֵּׁה גֵּרוֹ זָאיר. מיר וועלן פֿאַרן אינאַיינעם אײַף קבֿרי צדיקים, וּבְעֶקֶר גײַן קײַן יבֿנאַל אויסזאָגן תּהִלִּים לְזִכּוֹת דֵי בָּחוּרִים זאַלן טרעפֿן זײַער זיווג.

דיר בעט אײַף אַ פֿעֲרִזֶענְלִיכֶע בְּקִשָּׁה, דו דאַרפֿסט זיך פֿאַרְבֶּעסֶערן; דו דאַרפֿסט טײַשן די וועג ווי אזוי דו רעדסט צו דיין ווייב. הויב אָן רעדן שײַן, ווייף און האַרצײג; אַז מײַן רעדט שײַן, ווייף און האַרצײג - ווערט שלום בֵּית און די שׂכִינָה רוט צװישן מאן און ווייב.

...

האַבן אַ שײַנע הויז איז נישט קײַן סְתִירָה מיט בְּרִסְלָב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פֶּרֶשַׁת שְׁמִינִי, כ' אָדָר ב', שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֶט קָטָן

מֵרַת ... תּחִי, בְּרִסְלָב לִיפֿעֲרֵטי

אײַף הָאב עֶרְהאַלְטֵן אײַער פֿראַגע.

עס איז בכלל נישט קיין סתירה דאס האבן א שיינע הויז - מיט ברסלב. א שיינע הויז איז נישט קיין פראבלעם, עס ווענדט זיך וואס מען טוט אינעם שיינעם הויז; אז מען פירט זיך מיט שלום, מיט ליבשאפט, מען פירט זיך מיט די תורה - איז א מחני' א שיינע הויז, און אז מען פירט זיך מיט מחלקות, מיט שנאה, מען גייט נישט מיט די תורה - איז ביטער אויף אין א פארקראכטע הויז.

אז איר חלומ'ט פון א שיינע פאלאץ זאלט איר דאס בעטן דעם אייבערשטן; בעטס דעם אייבערשטן פינקטליך וואס איר דארפט, וועט איר זען גרויסע ניסים.

איך וואונטש אייך א שיינע גרויסע הויז, מיט נחת פון אייערע קינדער, מיט פרנסה בשפע - בזכות וואס איר און אייער מאן העלפן אזוי געטריי דעם רבי'ן, איר זענט משמש דעם רבי'ן, וועט איר זען ניסים.

קוקט צוריק וועט איר זען וויפיל ניסים דער אייבערשטער האט געטון מיט ענק.

...

איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל אויסצאלן אלע

איינגעשטעלטע ביז פסח

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמיני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

פארניאר ביסטו געווען פאר מיר ווי א מלאך פון הימל, האסט מיר געהאלפן באצאלן אלע מלמדים פון אונזער תלמוד תורה היכל הקודש, אלע זאלן זיין אויסגעצאלט ביזן יום טוב פסח.

איך דערצייל דאס א גאנץ יאר פאר ווער עס פרגעט מיר פארנוואס היינטיגע טעג הערט מען נישט די מעשיות פון אמאליגע צייטן, געטראפן אן אוצר פון גאלדענע רענדלעך, אדער א מאלפע איז אריינגעפלוין אין שטוב מיט גאלדענע רענדלעך; דערצייל איך זיי אז איך האב אזא מעשה,

איך האב געוויינט צום באשעפער: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך האב א חדר, איך האב מלמדים, איך דארף זיי באצאלן, עס קומט נישט אריין גענוג געלט פון שכר לימוד זיי צו קענען באצאלן", אזוי האב איך געוויינט און געבעטן, פלוצלונג קומט צו מיר א איד און פּרעגט מיר: "וויפיל דארפסטו נאך האפן צו באצאלן די מלמדים?" איך מאך א שנעלע חשבון און איך זאג אים: "בערך פופציג טויזנט דאלער", דער איד שיקט מיר א שליח מיט פופציג טויזנט דאלער; אלע וואס הערן דאס בלייבן שטיין מיט אן אפגענעם מויל, מען זעט און מען פארשטייט אז אין די היינטיגע טעג איז אויך דא מעשיות פון ניסים.

איך בעט דעם אייבערשטן ער זאל מיר ווייטער העלפן איך זאל קענען גיין צום סדר נאכט האבנדיג באצאלט אלע מלמדים און טיששערס. די לאסט, די עול - ווערט נאר מערער, עס ליגט אויף מיר היינטיגע טעג צו באצאלן מלמדים פון פיר תלמוד תורה'ס, ליבערטי, וויליאמסבורג, קרית יואל און ירושלים, און דריי מיידל שולעס, ליבערטי, וויליאמסבורג און קרית יואל. איך גלייב אז דער אייבערשטער וועט מיר נישט פארלאזן, ער וועט מיר העלפן און מיר געבן כח אנצוגיין מיט די ארבעט.

שטארק זיך, זיי ממש'ן מיט דיין עבודת הקודש פון מחזק זיין אידישע קינדער. נישטא קיין גרעסערע און הייליגערע זאך ביים אייבערשטן ווי צוריקברענגען אידישע קינדער צום אייבערשטן.

איך האב געזען א ווארט פון ריי"ץ פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, די תורה הויבט זיך אן מיט די מצוה פון פּרַי וּרְבִי, זאל זיך די הייליגע תורה אנהויבן מיט עפעס הייליגע זאכן, וואס עפעס הויבט זיך עס אן מיט אזא מצוה פון פּרַי וּרְבִי? נאר דאס געבט אונז צו פארשטיין וואס איז די הייליגסטע זאך ביים אייבערשטן 'ברענג נאך א איד צום אייבערשטן'; ביסט א איד - מאך נאך א איד.

א פרייליכן פשרן יום טוב.

...

פארנוואס אנועקגעבן א נישט געזונט קינד?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ליבער ... נרו זאיר

איך שרייב דיר דעם בריוו אויפ'ן פליגער פארנדיג קיין ארץ ישראל,
איך גיי מתפלל זיין פאר דיר, איך גיי דערציילן פאר מוהרא"ש וואס דו טוסט
פאר אידישע קינדער.

דער אייבערשטער איז גוט און טוט נאר גוטס, אז דו האסט באקומען
יעצט א קינד א דאו"ן סינדרא"ם - זאלסטו זיך פרייען און חס ושלום נישט
האבן קיין קשיות און תרעומות אויפ'ן אייבערשטן, דער אייבערשטער
מאכט נאר גוטס, עס קומט נישט קיין שלעכטס פון אים.

בנוגע אנועקגעבן דאס קינד אדער האלטן דאס קינד; פארנוואס זאלסטו
דאס אנועקגעבן? א קינד איז א קינד, אז דאס קינד איז אין א גוטע צושטאנד,
עס איז נישטא קיין קאמפליקאציעס - פארנוואס נישט האלטן? דאס זאג איך
דיר נאר אויב זיין ווייב וויל אויך הערן וואס איך זאג, אבער אז זי ווייסט
וואס זי וויל טון - זאלסטו טון וואס איז גוט פאר איר; אז זי פרעגט דיר,
דעמאלט קענסטו זאגן די דריי ווערטער: "פארנוואס אנועק געבן?"

נאך אביסל קומט משיח, דעמאלט וועלן אלע ווערן געזונט, אלע וועלן
תשובה טון; יעדעס אידיש קינד וועט צוריקקומען צום באשעפער געזונט
און שטארק. משיח וועט נישט מוותר זיין אויף קיין איין אידיש קינד, כ"ל לא
ידח, עס וועט נישט פארשטויסן ווערן, ממנו נדח, פונעם אייבערשטן.

...

אז עס איז דא א וועג אריין אין א פראבלעם איז אויך דא א וועג

ארויס

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי', ברוסלב ליבערטי

די שיעור פון נעכטן פאר די פרויען אין שטעטל איז נישט געווען מיט

די פֿונֿה אייף צו צעברעכן, עס איז געזאגט געווארן מיט די פֿונֿה מחזק צו זיין צו לעבן מיטן מאן אזוי ווי דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, און אז עס איז אייף שווער וכו' - זאלט איר זיך נישט צעברעכן; נעמט די עצה פון רבי'ן פון תפלה והתבודדות - וועט איר זען א ישועה.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט אונז געלערנט א כלל, א וויכטיגע כלל אין לעבן: 'יעדע פראבלעם, יעדע צרה און יעדע שוועריקייט - אזוי ווי עס איז דא א וועג אריין אינעם פראבלעם, עס איז דא סיבות וואס האבן אריינגעברענגט אינעם פראבלעם - אזוי איז דא א וועג ארויס פונעם פראבלעם, און אויב א מענטש וויל זיך העלפן - קען מען זיך העלפן'; אז איר ווילט ארויסגיין פונעם פראבלעם, איר ווילט לעבן מיט אייער מאן וכו' - וועט איר זיכער טרעפן די וועג ארויס, איר וועט באקומען א טעם וכו', איר וועט לעבן אזוי ווי דער באשעפער האט באשאפן די וועלט.

העקר צעברעכט זיך נישט, קלאפט זיך נישט אראפ; איר זענט א טייערע פרוי, איר וועט בקרוב ארויסגיין פון דעם פראבלעם.

דער בריוו שרייב איף אייף אויפן פליגער, אויפן וועג קיין ארץ ישראל; איף וועל מתפלל זיין פאר אייף און אייער מאן ביי אלע צדיקים.

...

זיך פירן מיט דרף ארץ אין ווייבער שול

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרוי זאיר

זיי נישט ביז אז איך האב דיר שארף געזאגט שבת נאכמיטאג פאר שלש סעודות דו זאלסט נישט עפענען די ווייבער שול. זאג פאר דיין ווייב זי זאל איבערגעבן פאר אנדערע אז פרויען זאלן נישט קומען אין שול צו שלש סעודות, עס איז אינטערעסאנט פארוואס מען פאלגט נישט ביים זאגן די ערשטע מאל. אז דיין ווייב איז לאנגווייליג קען זי גיין צו איר משפחה אדער צו א חבר'טע, איך וויל נישט מען זאל מאכן אין היכל הקודש גייע זאכן.

אז מען רעדט שוין פון דעם, זאל זי וויסן אז ווען מען קומט אין שול דארף מען אכטונג געבן אויף די פבוד פון שול, די שול איז נישט קיין פלאץ פאר שמועסן און פארטייען, אין שול דארף מען זיך פירן מיט דרוך ארץ. עס זענען דא פרויען וואס קומען אין שול אן דרוך ארץ, עס טוט מיר וויי, איך טראכט יעדע וואך צי איך זאל פארשפארן די ווייבער שול אויף פאר שבת צופרי.

א פרוי שרייבט מיר אז זי וויל מער נישט קומען אין היכל הקודש, זי איז געקומען צו די הקפות זעט זי א גאנצע שול ווי פרויען זיצן און געבן צו עסן פאר די קינדער; וואס איז דא, אן אשת חיל, אן אם בישראל אדער א שול? ! א צווייטע פרוי שרייבט מיר אז זי קומט מער נישט אין שול, זי קען נישט זען ווי ווען מען זאגט קדושה און כתר זיצן מיידלעך און וויבלעך און מען שמועסט.

א פרוי וואס וויל קומען דאווענען, זי וויל זיך אויסגיטן דאס הארץ - קען זי קומען, אבער סתם קומען זיך אריינשטעקן די נאז וואו מען פאלאנגט נישט און שטערן - וועל איך נישט צולאזן. ביי די מענער אז איינער דערווייגט זיך צו רעדן - שיק איך אים ארויס, ביי די ווייבער וועל איך דארפן פארמאכן. איך שרייב דיר דעם בריוו אויפ'ן פליגער קיין ארץ ישראל, איך האף דו וועסט עס אנטעמען גוט.

...

אונטער די קינדער וואס זעען אויס קאלט און טרוקן, גיסט זיך

טרערן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמיני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר, ברסלב ליבערטי

איך וויל דו זאלסט אויסהערן די שיעור וואס איך האב געגעבן נעכטן דינסטאג פאר די מלמדים אין וויליאמסבורג, די שיעורים קענסטו הערן אויף "קול ברסלב" אין א באזונדערע אפטיילונג "שיעורים פאר מחנכים".

איך האב דערציילט א מעשה וואס איך האב געהאט אייער נעכטן מיט

איינער פון דיינע תלמידים, היילד ... גרו יאיר. נאכן שיעור וואס איך האב געגעבן אין ישיבה מאנטאג איבער דאס גרויסקייט פון דאווענען, קומט ער צו צו מיר אז ער וויל רעדן פרינוואט מיט מיר, פֿרעג איך אים: "וואס ווילסטו רעדן?" זאגט ער: "איך וויל רעדן פֿרינוואט"; אז א קינד וויל רעדן פֿרינוואט איז דאס אינטערעסאנט. איך גיי מיט אים אריין אין אָפּיס און ער הויפט אָן וויינען, ער זאגט מיר: "איך דאווען שוין נישט פאר אפאר חדשים..." ער וויינט, ער קען נישט קומען צום ווארט, איך פֿרעג אים: "פארנוואס דאווענסטו נישט?" זאגט ער מיר: "איך קען נישט קיין עברי, עס איז מיר זייער שווער צו דאווענען, עס נעמט מיר זייער לאנג", ער דערציילט מיר אז אין זיין אלטע חדר פֿלעגט מען אים טשעפען אז ער דאווענט זייער לאנג ביז ער האט אויפגעהערט צו דאווענען. איך האב אפגערעדט מיט אים אז איך גיי אים צושטעלן א מלמד זאל אים העלפן, אויסלערנען די פאר כללים פון עברי וואס פעלט אים.

איך דערצייל עס דיר ווייל איך וויל דו זאלסט וויסן וואס טוט זיך אפ אין די הערצעלע פון דעם קינד, דו זאגסט מיר אז דו ווייסט נישט וואס צו טון מיט אים, ער דאווענט נישט, ער טוט נישט גארנישט; זאלסטו וויסן אז אלעס האט א סיבה, אונטער די קינדער וואס טוען גארנישט - איז דא א הארץ וואס וויינט, אונטער די קינדער וואס זעען אויס קאלט און טרוקן - גיסט זיך טרערן, קיינער טראכט נישט; מען ווייסט נישט אדער וויל מען נישט וויסן.

איך שרייב דיר דעם בריוו אויפֿן פֿליגער אויפֿן וועג קיין ארץ ישראל. איך האב אביסל יסורים, עס טוט מיר וויי מיין רעכטע זייט אונטער מיין האנט, דאך שרייב איך דיר, ווייל איך וויל זייער שטארק האבן מלמדים ומחנכים וואס וועלן אויפבויען אידישע קינדער, נישט אויסלאזן קיינעם.

איך גלייב וואס צדיקים האבן אונז מגלה געווען, אז יעדע ווארט פון תורה, יראת שמים און מידות טובות וואס מען רעדט צו די קינדער - גייט אריין אין זיי און עס טוט אויף ביי יעדן איינציגסטן קינד, אויף די וואס זעען אויס קאלט און מיד ווילן אויף זיין גוט, און זיי וועלן זיין גוט.

איך שרייב דיר דאס אלעס נאר ווייל איך ווייס אז דו נעמסט אלעס אן.

...

מען טאר נישט פארטרייבן קיין שום מענטש פון א שמחה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמני, כ' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך שרייב דיר דעם בריוו אויפ'ן פליגער, אויפ'ן וועג קיין ארץ ישראל.

זאג דיין ווייב תחנ'י זי זאל נישט זיין ביז אויף מיר אז איך האב נישט

געלאזט ארויסטראגן איר טאטע פון די שמחה. מען טאר נישט פארטרייבן

קיין שום מענטש פון א שמחה, אפילו א פיינט, כל שכן א טאטע מאמע -

זאלן זיי זיין ווער זיי זאלן זיין.

א בחור האט מיר דערציילט אז נישט לאנג צוריק איז ער געווען ביי א

באנוארפן, דער חתן קומט פון א צעבראכענע שטוב פול מיט מחלקת. דער

טאטע האט נישט געגעבן קיין געלט פאר די חתונה און עס איז געווארן א

שרעקליכע פייער אז ער טאר נישט קומען. למעשה איז ער געקומען צום

דאנווענען און מען האט אויסגערופן אז דער חתן גייט נישט עולה זיין לתורה

ביז דער טאטע גייט ארויס פון שול; הנשמע כזאת? ! ווי איז דאס געהערט

געווארן ביי אידישע קינדער ארויס צו טראגן פון א שמחה א צווייטער

איד? ! על זה דנה לבנו, דער בית המקדש איז דאך חרוב געווארן צוליב אזא

מעשה, צוליב קמצא בר קמצא (עיין גיטין נה:).

זאג דיין ווייב, אז זי שפירט זי קען זיי נישט רופן צו די קומענדיגע

שמחה - איז איין זאך, אבער אנוועקשיקן איז א זאך וואס א איד טאר נישט

טון, און אויב די שמחה וועט זיין ביי אונז אין היכל הקודש - וועל איך נישט

ארויסשיקן און פארשעמען.

זיי נישט ביז אויף מיר, איך טו נאר וואס די תורה זאגט.

קענסט איר ווייזן דעם בריוו.

...

טראכט פונעם אייבערשטן וועסטו ווערן פרייליך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמני, כ"א אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוע ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט וואס דיין פראבלעם איז, וואס זוכסטו זאכן צו זיין
צעבראכן? עס פעלט דיר גארנישט, האסט דאך אלעס, פארנוואס זאלסטו
קוקן אויף אנדערע? אלע צרות הויבן זיך אן ווען מען קוקט אויף אנדערע,
מען גליסט צו האבן יענעמ'ס לעבן; דאס מאכט קראנק, מען ווערט אזוי
דערביטערט ביז מען וויל שוין נישט לעבן.

מוהרא"ש זכותו גגן עלינו זאגט אויף די ווערטער פון די הייליגע
חכמים (שבת קנב): "כל מי שיש בו קנאה", ווער עס גליסט, "עצמותיו
מרקיבין", ווערן זיינע ביינער פארפוילט; בפשטות גייט דאס ארויף לאחר
מיתה, די וואס האבן געהאט קנאה די ווערן אינגאנצן פארפוילט, אבער
מוהרא"ש זאגט אז דאס גייט ארויף בשעת מען לעבט, מען ווערט
אויפגעגעסן ביים לעבן.

אנשטאט טראכטן פון אנדערע - טראכט פונעם אייבערשטן, טראכט
עס איז מלא כל הארץ כבודו', טראכט עס איז אין עוד מלבדו, אלעס איז
דער אייבערשטער, עס איז גארנישט דא אויסער אים' - דאס וועט דיר
פרייליך מאכן.

וואס פעלט דיר אין לעבן? האסט אזא שיינע לעבן, ביסט אזוי גוט
חתונה געהאט, וואס נאך דארפסטו? איין זאך דארפסטו - דאנקען און לויבן
דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אַרײַנברענגען דעם יום טוב פֿסח פֿרייליכערהייט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת תזריע, כ"ד אדר ב', שנת תשפ"ב לפֿרט קטן
 לכבוד מײַן טײַערער ... גרו יאיר
 אײַף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אײַף קום שוין אהיים, אײַף זײַן יעצט אויפֿן פֿליגער, מען גײט זײַך שוין
 הײַבן; מאַרגן מאַנטאג פֿאַרטאָס קומען מיר אָן.

אײַף בײַן פֿריער געווען אין יבֿנאַל בײַ מוהראַ"ש'ס ציון, אײַף האב
 אויסגעזאָגט תהלים מיט די בחורים, נאַכדעם האב אײַף געבעטן פֿאַר דיר און
 פֿאַר דיין ווייב און קינדער; וועסט זיכער זען אַ גרויסע ישועה.

ווער נישט אַלט, פֿריש זײַך אויף; הויב אָן פון פֿריש נוצן די עצות פון
 רבײַן, בפֿרט די עצה פון תפֿלה וְהתבודדות. גײ אַביסל התבודדות, טרעף זײַך
 אַ פֿלאַץ וואו קײנער איז נישט דאָרט און רעד זײַך אויס דאס האַרץ צום
 באשעפֿער, בעט אים אויף דיין פֿשוט'ע שפֿראך, בעט אים דו זאַלסט ווערן
 פֿריש מקורב צום רבײַן, זײַך מחוץ זײַן מיט די עצות, נוצן די עצות, נישט זײַן
 אַ חסיד ישן, אַן אַלטער מקורב.

ווען דו ברענגסט אַרײַן דעם יום טוב פֿסח זאל דאס זײַן מיט שמחה,
 ווען מען דאָרף אויסגעבן געלט פֿאַר יום טוב - זאַלסטו זאָגן: "אַה מחוץ עס
 קומט יום טוב!" דינע קינדער זאלן אויף ליב האַבן אידישקײט; קינדער
 זענען גרויסע מבינים, זײ ווייסן גוט וואס דער טאטע טראַכט און האַלט, עס
 איז וויכטיג פֿאַר זײער עתיד.

...

**דורך תפֿלה וְהתבודדות קען מען ארויסגיין פון אַלע
 פֿראַבלעמען**

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פֿרשת תזריע, כ"ה אדר ב', שנת תשפ"ב לפֿרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר
 אײַף האב ערהאלטן דיין בריוו.

חסדי השם יתברך איך האב זוכה געווען צו זיין אין ארץ ישראל. היינט פארטאגס בין איך אנגעקומען אהיים בשלום, איך בין שוין אין ישיבה מיט די בחורים, איך פריי זיך זייער צו זיין צוריק אין ישיבה.

איך וויל דיר זייער בעטן, לאז זיך נישט נאך, גיי נישט אריין אין א יאוש. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין ש'כולין לקלקל", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, "תאמין ש'כולין לתקן", גלייב אז דו קענסט עס פאררעכטן; פון יעדע פלאנטער קען מען ארויסגיין, מען דארף נאר טרעפן דעם טיר און די וועג ארויס. דער רבי זאגט, דער טיר ארויסצוגיין פון פראבלעמען - איז די מויל; מיט תפלה והתבודדות גייט מען ארויס פון אלע פראבלעמען.

מיר קומען שוין גענטער צום יום טוב פסח, אלע זענען יעצט טרום מיטן אויסרוימען דעם חמץ, מען גרייט אן די שטוב פארן יום טוב פסח, מען דארף געדענקען דאס צו טון מיט שמחה, עס טאר נישט געטון ווערן פון עצבות ומרה שחורה; אז מען טוט דאס מיט שמחה איז א סימן אז מען איז נאנט צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א): "כש'אדם עושה מצוה בשמחה", ווען א מענטש טוט די מצות מיט שמחה, "זה סימן שלבו שלם לאלקיו", איז א סימן אז זיין הארץ איז ביים אייבערשטן.

...

איך האב פאר אייך גייעס, נישטא וואו צו אנטלויפן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תזריע, כ"ה אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

דאס וואס איר סטראשעט אז איר גייט אנטלויפן פון אידישקייט, איר גייט נישט היטן יום טוב פסח, איר שרייבט מען האט געמאכט איר זאלט פיינט האבן אידישקייט; איך האב פאר אייך גייעס, נישטא וואו צו אנטלויפן! אויב איר וועט אפלאזן אידישקייט וועט אייך נישט בעסער ווערן

דאס לעבן, ווער עס לויפט אַנוועק פון די אידישע וועג - לויפט צום טויט. אזוי ווי דער חכם מפל אדם זאגט (משלי יד, יב): "יש דרך ישר, לפני איש", עס איז דא א וועג וואס זעט אויס פאר'ן מענטש ווי א גוטע וועג, "ואחריה, דרכי מות", אבער דער סוף איז טויט.

וויסן זאלט איר, אידישקייט מאכט נישט שווער דאס לעבן, דאס לעבן פאר זיך איז זייער א שווערע זאך; כל זמן מען לעבט אן אמונה איז דאס לעבן א שרעקעדיגע זאך, א ביטערע זאך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, כב): "על כרחך אפהי חיי", מען לעבט געצווינגענערהייט; מען פּרעגט נישט דעם מענטש וואס פאר א לעבן ער וויל, א שווערע לעבן אדער א שלעכטע לעבן, דאס איז עס, דאס לעבן איז א שווערע זאך; נאר אויב מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אינעם לעבן - דעמאלט ווערט דאס לעבן זיס. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיט) יעדער איינער לייזט יסורים, עס איז נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט האבן קיין יסורים, אפילו די גרויסע עשירים זענען אויך פול מיט יסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה, ז): "אדם לעמל יולד, קצר ימים ושבע רגז", א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשען, דאס לעבן פון א מענטש איז ווייניג און פול מיט ווייטאג; אזוי אויך זאגט שלמה המלך (קהלת ב, כג): "גם כל ימיו פעס ומכאובות", דאס גאנצע לעבן איז פול מיט פעס און ווייטאג; עס איז נישטא קיין שום עצה וואו צו אנטלויפן, נאר צום אייבערשטן און צו די תורה.

איך ווייס נישט פארנוואס איר סטראשעט מיר, וואס בין איך אייך שולדיג? וואס ווילט איר פון מיר? עס ליגט אין אייערע הענט בוחר צו זיין ווי אזוי אייער לעבן זאל זיין. איר קענט אנטלויפן, אבער דוד המלך זאגט (תהלים קלט, ט): "גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך", אויך דארט וואו מען אנטלויפט דערגרייכט דעם אייבערשטנס הענט; דער אייבערשטער איז איבעראל, נישטא וואו אנוועק צו לויפן, איר האט איין ברירה, איר קענט לויפן צו אים, איר קענט נעמען די עצה פון רבי'ן, אויפזוכן גוטס אין לעבן און דאנקען פאר די גוטס.

דער רבי זאגט, נישטא קיין לעבן (לקוטי מוהר"ן, שם): "אפשר יש גם עולם

הָזֶה גַּם כֵּן בְּאִיזָה עוֹלָם, כִּי בְּכֹאֵן נִרְאָה שֶׁהוּא הִגִּיהֵנוּם כִּי כָלֵם מְלֵאִים יְסוּרִים גְּדוֹלִים תְּמִיד, אֶפְשָׁר אִיז דָּא אוֹיְבֵן אִין הִימְל אַ וועלֵט וואס הייסט 'עוֹלָם הַזֶּה', ווייל דָּא אִיז נִישְׁטאַ קיין עוֹלָם הַזֶּה, דָּא אִיז דְּעַר גִּיהֵנוּם אַלֵינְס, ווייל יעדער אִיז פּוֹל מיט יְסוּרִים; אִיין עֲצָה אִיז דָּא, אוֹיפֿזוכֵן דָּאס גוֹטס און דאַנקען אויף דַעם.

אידישקייט מאכט מען זאל האבן יענע וועלט. די הייליגע חכמים זאגן (אבות ד, טז): "העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא", די וועלט אִיז אזוי ווי אן אריינגאנג צו אַ גרויסע שיינע זאל, "התקן עצמך בפרוודור, כדי שתפגס לטרקלין", אז מען גרייט זיך אָן ביים אריינגאנג, דעמאלט וועט מען האבן אַ שיינע פּלאַץ אויבן אינעם שיינעם זאל; אידישקייט אִיז נישט קיין ביטערע זאך, אידישקייט אִיז וואס מען נעמט מיט זיך מיט אויף יענע וועלט. ווער אִיז אייך עפעס שולדיג? ווער קומט אייך עפעס? נעמט אריין אין זיך די ווערטער: "קיינער קומט מיר גארנישט", וואס איר באקומט אִיז אַ מתנה; וועט איר נישט האבן קיין יְסוּרִים, עס וועט אייך נישט נמאָס ווערן אייער לעבן. אז אייער מאן רעדט שייין צו אייך - אִיז דָּאס אַ מתנה פון גאט ברוך הוא, און אז ער רעדט נישט שייין צו אייך - אִיז דָּאס אויף פון גאט; בייגט איין אייער קליינע קעפעלע צום אייבערשטן - וועט אייך אלעס גוט ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זייער קלוג טוסטו צו לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד אין די יונגע יארן
 בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרֻשַׁת תּוֹרֵיעַ, כ"ה אָדר ב', שְׁנַת תּשפ"ב ל"פ"ק
 לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר, צַפַּת

אִיךָ הָאב זייער הנאה געהאט דיר צו טרעפן יעצט אין ארץ ישראל, זיי מיר
 מוחל אז איך האב דיר נישט געענטפערט דייענע בריוו; אִיךָ הָאף צום אייבערשטן
 אִיךָ וועל האבן צייט, וועל אִיךָ דיר ענטפערן אויף אלע דייענע שאלות.

זייער קלוג טויסטו אז דו נוצט אויס זיינע יונגע יארן, דו לערנסט אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבין. עס איז פדאי דו זאלסט זען די ווערטער וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו רק ללמד בפשיטות בזריות, ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות הפשט, "וואס לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מביין בתחלה, כשילמד בסדר בזריות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

נאכדעם ברענגט רבי נתן אז דער רבי האט געזאגט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער כסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "וואס לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויף גארנישט, "פי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי

לתאבה", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך אן פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם", זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

"אבל כשינגיל עצמו ללמד במהירות כנזכר לעיל, בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים פלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים פלם", אבער אז א מענטש געוואוינט זיך צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, און זוהר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרנו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל

הספרים של התורה הקדושה, "אזוי ווי דער רבי האט גענואלט אז מיר זאלן
דורך לערנען פל התורה כולה, עיין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בס"ד

מודעה איבער "עצתו אמונה חלק ו"

מיר האבן פרובירט ווי ווייט מעגליך צו געבן די געלעגנהייט פאר אנשי שלומינו און אידן איבער די וועלט, בפרט די וואס האבן שוין אנטייל גענומען צו דרוקן די פריערדיגע חלקים - צו האבן א זכות אין דרוקן דעם חלק וואס גייט שוין בעזרת השם צום דרוק, דאך איז מעגליך אז מיר האבן בטעות איינעם אויסגעלאזט.

דעריבער ווילן מיר מעלדן אז דער חלק גייט שוין צום דרוק, און ווער עס וויל נאך אריינכאפן די גרויסע זכות פון האבן א חלק אין דרוקן דעם הייליגן ספר זאל זיך מעלדן צו ר' ישעי' איידליס הי"ו אויף 347-831-1391

אדער קען מען שיקן אן אימעיל
maebreslev@gmail.com צו

**"אייער עובדא זאל זיין יפוצו מעינותיך
חוצה"**

המערכת